

ÓSERIØSA TALENTIÐ GJØRDIST PROFILURIN

Mikkjal Thomassen varð ráddur frá at satsa uppá KÍ talentið Jóannes Bjartalíð, sum fleiri høvdu uppgivið í fótboldssamanhang. Allíkavæl fekk evnaríki spælarin ein møguleika afturat. Í dag er Jóannes Bjartalíð millum størstu profilarnar í Effo-deildini og ein av lyklaorsøkunum til, at KÍ í lötuni er suverent oddalið í Føroyum

ANDRÉ OLSEN

Fyri fyrstu ferð í nærum 20 ár er KÍ í ár av álvara partur av oddastriðnum í bestu føroysku deildini. Ongantið síðani 1999 hevur tað eydnast KÍ at vunnið FM-heiti í bestu føroysku deildini, har felagið enntá eitt skifti var eitt rend niðri í næstbestu deildini, áðrenn felagið av álvara byrjaði av nýggjum.

Í lötuni liggur KÍ heili sjei stig á odda í Effo-deildini nú skjótt tveir triðingar av deildini eru spældir, umframt at felagið seinni í ár eisini verður partur av finaluni um Løgmannssteypið.

Ein av heilt stóru profilunum á KÍ-liðnum í ár, er 20 ára gamli Jóannes Bjartalíð, sum í fjør var ársins stjørnuskot í føroyskum fótboldi. Aftaná góða kappingarárið í fjør hevur Jóannes Bjartalíð sostatt megnað at bygt á í mun til árið í fjør, har tað annars fyrr er sæð í føroyskum fótboldi, at ársins stjørnuskot frá árinum fyri er fallið í støðið árið eftir.

Í sínum 16 dystum fyri KÍ í ár, hevur Jóannes Bjartalíð ikki skotið færri enn 14 mál, umframt at hann eisini hevur lagt upp til nógv mál.

Hugsaði ikki um lívsstílin

Men tað hevur ikki altíð ligið í kortunum, at Jóannes Bjartalíð skuldi gerast ein so stórir profilur á liðnum hjá KÍ.

Fyri fáum árum síðani ivaðist Jóannes Bjartalíð stórliga, um hann ætlaði sær nakað við fótboldinum. Eftir at hava vant við besta liðnum hjá KÍ í nøkur ár, uttan at hava spælt nakrar minuttir, fór hann av álvara at seta spurnartekin við fótboldin. Jóannes Bjartalíð viðurkennir eisini, at hann ikki gjørdi tað serliga lætt fyri seg sjálvan.

– Eg byrjaði at venja við besta liðnum tá Páll Guðlaugsson var venjari. Eg vandi sostatt undir bæði honum og Eyðun Klakstein, uttan at eg spældi nakrar minuttir. Eg var sjálvandi nakað ungur tá, men eg minnst, at eg legði nógv minni orku í tað tá, í mun til hvat eg geri nú.

– Eg vildi nógv heldur bara hugna mær saman við vinmonnunum á næstbesta liðnum, enn at geva tað eyka sum skuldi til, fyri at koma á besta liðið. Eg gjørdi ongantið meira enn neyðugt til venjing, og vandi ongantið eyka aftaná venjing. Eisini uttanfyri vøllin, livdi eg meira óseriøst. Legði ikki stóran dent á svøvn og kost, og kundi gott finna uppá at fara ein túr í býin